

ДА ЛИ САМО МУСЛИМАНИ ПРОГЛАШАВАЈУ БИБЛИЈУ ИСКРИВЉЕНОМ?

[Српски – Serbian – صربي]

Рахметуллах бин Халил Ел Хинди

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ هل المسلمون فقط الذين يدعون أن الكتاب

المقدس محرف؟ ﴾

« باللغة الصربية »

رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Хришћанске заблуде и одговори на њих

Хришћани сматрају да су само муслимани ти који њихова два Завета проглашавају искривљеним и тиме неуке одводе у заблуду.

Одговор на ову заблуду следи у три наредне тачке:

1. Навођење изјава оних који нису хришћани:

а - Идолопоклонички учењак Селсус је још у другом веку издао књигу као одговор хришћанима. Ево једног од цитата из те књиге, који нам је пренео немачки учењак Еицхорн: "Хришћани су своја јеванђеља обнављали три, четири и више пута. И изгледа да је њихов садржај у потпуности измењен због честих искривљивања."

Овај идолопоклонички учењак нас обавештава да су хришћани своја јеванђеља изменили четири пута до времена у коме је он живео.

б - Амерички свештеник и обновитељ Паркер (умро 1860. године) који је у очима хришћана отпадник и атеиста је рекао: "У хришћанским књигама постоји тридесет хиљада различитости и противречности."

в - Један херетик је начинио табелу књига које се приписују Исусу, Марији и апостолима, а које хришћани данас одбацују. На табели се налазе 74 књиге. Потом је рекао: "Како можемо знати које књиге су божанска објава, да ли оне у Новом завету, које прихватају хришћани или ове које они одбацују ?! А када знамо да су и признате књиге, пре проналаска штампарије, биле изложене корекцијама, сумња постаје још већа."

2. Навођење мишљења старих хришћанских струја које данашњи хришћани сматрају иноваторским:

а - Секта ебионити:

Ова секта се појавила у првом веку, у време Павла коме се жестоко супростављала и прогласила га је отпадником од вере. Из Старог завета је прихватала само Тору, а из Новог само Јеванђеље по

Матеју. Међутим, то њихово Јеванђеље се битно разликује од овог данашњег које се приписује Матеју и које следе следбеници Павла. У њему не постоје два прва поглавља, јер они сматрају да су она на многим местима искривљена. Ова секта је одбацила учење о божанствености Исуса, тврдећи да је он само човек.

б - Секта марционити:

Ово је, такође, једна од старих хришћанских секти. Одбацивала је све књиге Старог завета говорећи: "Оне нису божанске". Такође је одбацивала све књиге Новог завета осим Јеванђеља по Луки и дест Павлових посланица које се разликују од његових данас признатих посланица. А од Јеванђеља по Луки је одбацивала два прва поглавља, као и многе друге одломке, од којих је Ларднер у своме коментару поменуо 14.

Бил наводи у својој историји да ова секта верује да постоје два бога, бог добра и бог зла. Тврдили су да су Тора и остале књиге Старог завета дело бога зла, јер се не слажу са књигама Новог завета.

ц - Секта маниџханес:

Најпознатији учењак ове секте је Фаустус који је живео у четвртој веку. Ларднер у своме коментару преноси од Екстајна следеће речи: "Фаустус је рекао: "Одбацујем све што су ваши очеви и дедови преваром унели у Нови завет. Укаљали су његову чистоћу и оскрнавили му доброту. Ово је проверена ствар. Данашњи Нови завет није написао ни Исус нити његови ученици. Написала га је анонимна особа, а затим га је приписала његовим ученицима и њиховим пријатељима из страха да га људи не одбаце, увидевши да она пише о догађајима које не познаје. Тиме је следбеницима Исуса учинио велику неправду јер је написао књиге препуне грешака и противречности."

Вођа ове секте је истицао неколико ствари од којих су најпознатије:

1. Хришћани су у Нови завет унели оно што му не припада.
2. Данашњи Нови завет није написао Исус, нека је мир на њега, нити његови ученици; нити они који иза њих долазе, него га је написао човек коме се ни име не зна.

3. У овом Новом завету има много грешака и контрадикција.

Ларднер у своме коментару каже: "Историчари се слажу у томе да секта маниџханенс није никада прихватила Стари завет. Напротив, они тврде да га је сотона издиктирао Мојсију и да је он заблудео веровеснике Израилља, па их зато описује као крадљивце и лопове."

Из претходне две тачке се види да су они који се не слажу са хришћанима, као и старе хришћанске секте које данашњи хришћани сматрају отпадничким, још од првих векова на сав глас указивали на искривљавање Старог и Новог завета.

3. Навођење речи фанатичних кршћанских коментатора и историчара прихваћених од стране свих хришћана:

а - Адам Кларк тврди: "Већина описа које су историчари написали о Господу (мисли на Исуса) су неистинити, јер су писали о измишљеним догађајима као да су се заиста десили. А грешили су, намерно или ненамерно, и на другим местима. Тако је већина јеванђеља раширених у првим хришћанским

вековима лажна. Број таквих Јеванђеља био је већи од 70. Сабрао их је Фабрициус и штампао их је у три тома.

б - Мојсију се, осим његових пет познатих књига (Постанак, Излазак, Левитски закон, Бројеви и Поновљени закон) приписују и шест следећих књига, које су данас познате као Тора:

1. Откривење;
2. Књига малог Постања;
3. Књига Уздигнућа;
4. Књига Тајни;
5. Тестамент;
6. Књига Признања.

Хорн каже: "Претпоставља се да су ове књиге измишљене у самим почецима хришћанства, тј. у првом веку.

в - Историчар Мевсим је рекао: "Египатски јевреји су још пре појаве Исуса научили познату филозофску узречицу: "Лаж и превара су не само

дозвољени ради увећања iskрености и оданости Богу, него су и похвални", па се њихов рад у складу са овим правилом јасно огледа у многим старим књигама. Епидемија ове неваљале пословице се убрзо раширила међу хришћанима, што се да видети у многим књигама које су лажно приписали својим великанима.

Али ако су лаж и превара били код јевреја похвални пре Исуса, а код хришћана након његове појаве, па да ли та лаж, фалсификација и искривљивање имају границу код које ће стати?!

г - Ларднер у своме коментару наводи: "Закључено је да света јеванђеља нису добра и исправна јер су њихови аутори били незналице. Незнање аутора је изнудило закључак да света јеванђеља нису исправна и добра, па су по наредби владара Енаституса (који је владао између 491-518.) други пута исправљена. Да су та јеванђеља тада имала стабилан и поуздан ланац преносиоца не би тадашњи владар наредио њихово кориговање. Учинио је то јер су аутори Библије биле непознате особе. Тако су његови коректори грешке и противречја исправили према степену свога знања. Тај случај је у потпуности доказао искривљивање као и то да су ланци њихових преносиоца загубљени.

д - Екстајн, Халес и многи други хришћански претходници су рекли: "Јевреји су 130. г. намерно извитоперили хебрејски Стари завет за инат хришћанима који су користили Стари завет на грчком језику, како би овај превод постао слабим и непозданим ослонцем". А Кенисот је навео необориве доказе да су јевреји свој хебрејски Стари завет искривили из непријатељства према Самиријама који су имали властити Стари завет и нису следили хебрејски.

ђ - Коментатор Харсли каже: "Нема сумње да је свети текст измењен. То је очито у различитостима књига и међусобној искључивости њихових одломака и реченица. Готово са сигурношћу можемо рећи да су у основни текст ушле веома одвратне мисли, а хебрејска верзија Теврата је била у најгрознијем стању."

е - Ватсун је казао: "Уруџен¹ се тужио на различитости за које је наводио разноврсне разлоге попут немара аутора, њихове покварености или непажње. И када је Јероме хтео превести Нови завет сабрао је његове различите верзије и суочио се с

¹ Уруџен: Учењак који је пренео речи идолопоклоника Селсуса и дозволио је да се апокрифне књиге припишу познатим ауторима.

мноштвом огромних разлика". Адам Кларк у своме коментару каже: "У време Јеромеа су постојали многобројни преводи на латинском језику од различитих преводиоца. Неки од њих су били искривљени до крајње границе. Одређени делови су били у потпуном протусловљу са другима, што је потврдио и сам Јероме."

ж - Свештеник Филипс Квадинлус је 1649. г. написао и штампао једну књигу као одговор неким муслиманима и назвао је "Фантазије". Он у њој каже: "У Старом завету је кориговање веома често и ми хришћани смо сачували ове књиге како би биле доказ јеврејских искривљивања, а ми се не слажемо са њиховим лажима."

з - Од протестантске секте је пристигла краљу Џејмсу Првом² (умро 1625.) петиција у којој кажу:

² Џејмс Први: (1566-1625), син лорда Дар Нелти Марије краљице Шкотске. Иако је био владар Британије, познат је и као Џејмс Седми владар Шкотске и тај назив је добио у првој години свога живота. Његова стварна власт Британијом почиње 1603. Године и добија назив Јамес Први владар Британије. У његово време је одржан верски конгрес у краљевском двору Химтон 1604. г. и на том конгресу је донешена службена верзија Старог завета на енглеском језику, позната као Текст Краља Џејмса, службеним печатом је оверен и штампан 1611. г. Тај текст је исправљан 1881. г. па је назван Исправљена верзија Књиге, затим је изнова преправљан 1952. г. након чега је назван (Р.С.В.). Такође је мењан и 1971. г. Краљ Џејмс је водио превртљиву политику па су против њега устали католици и протестанти. У његово време је почела колонизација Северне Америке.

"Псалми који су саставни део наше молитве се разликују од хебрејског текста. На око две стотине места им је нешто придодато, одузето или измењено".

и - Енглески историчар Мр. Томас Карлајл³ (умро 1881. године) је рекао: "Енглески преводиоци су изневерили очекивано. Омаловажили су истину и у заблуду су одвели незналице. Циљ јеванђеља је био добар, а они су га искривили. Тама им је дража од светлости, лаж истинитија од истине."

ј - Господин Бретон, кључна личност у скупштини за ново превођење у Британији је рекао свештеницима: "Постојећи енглески превод је, уистину, препун грешака, а ваш познати превод на енглески језик је искривио текст Старог завета на 848 места, и постао узроком одбацивања и Новог завета од стране огромног броја људи".

Одломак из књиге „Тријумф Истине“.

³ Томас Карлајл: (1795-1881. г.), енглески писац и историчар, студирао је теологију и закон. Следио је романтички правац. У своје време је словио као једна од најпознатијих особа. Написао је неколико књига.